

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EEG) nr. 10/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	1
Verordening (EEG) nr. 11/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd	3
Verordening (EEG) nr. 12/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot opening van openbare inschrijvingen met het oog op de verlening van steun voor de particuliere opslag van hele en halve geslachte lammeren	5
Verordening (EEG) nr. 13/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag	6
Verordening (EEG) nr. 14/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot rectificatie van Verordening (EEG) nr. 3877/92 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde produkten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen	9
Verordening (EEG) nr. 15/93 van de Commissie van 7 januari 1993 houdende toepassing van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief op de invoer van verse citroenen van oorsprong uit Cyprus	10
Verordening (EEG) nr. 16/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 35e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EEG) nr. 920/92	12
Verordening (EEG) nr. 17/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm ...	13
Verordening (EEG) nr. 18/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van het steunbedrag voor katoen	15
Verordening (EEG) nr. 19/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	16

Verordening (EEG) nr. 20/93 van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de minimumheffingen bij invoer van olijfolie en van de heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie	19
---	----

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

- * Richtlijn 92/105/EEG van de Commissie van 3 december 1992 tot een zekere mate van standaardisering van plantenpaspoorten voor het verkeer van bepaalde planten, plantaardige produkten en andere materialen in de Gemeenschap, en tot vaststelling van nadere regels voor de afgifte van deze paspoorten en van de voorwaarden en nadere regels voor de vervanging ervan 22

93/3/EEG :

- * Beschikking van de Commissie van 4 december 1992 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/32.797 en IV/32.798 — Lloyd's Underwriters' Association en Institute of London Underwriters) 26

93/4/EEG :

- * Beschikking van de Commissie van 9 december 1992 tot wijziging van Beschikking 91/426/EEG met betrekking tot de termijn voor de toezending van bepaalde bewijsstukken 32

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 10/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 3,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽⁵⁾, inzonderheid op artikel 5,

Overwegende dat de heffingen die van toepassing zijn bij invoer van granen, meel van tarwe en van rogge, en gries

en griesmeel van tarwe, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3873/92 van de Commissie ⁽⁶⁾ en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat voor het normaal functioneren van het stelsel van heffingen, deze voor de zwevende valuta's moeten worden berekend aan de hand van de in de referentieperiode van 6 januari 1993 geconstateerde representatieve marktcoers;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening (EEG) nr. 1820/92 neergelegde regels op de aanbodprijzen en noteringen van heden die de Commissie bekend zijn, leidt tot het wijzigen van de thans geldende heffingen overeenkomstig de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij de invoer van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 2727/75 genoemde produkten te innen heffingen worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 390 van 31. 12. 1992, blz. 118.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

(ecu/ton)

GN-code	Derde landen ^(*)
0709 90 60	133,20 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	133,20 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	172,54 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 90 91	141,62
1001 90 99	141,62 ⁽¹¹⁾
1002 00 00	156,99 ⁽⁶⁾
1003 00 10	124,24
1003 00 20	124,24
1003 00 80	124,24 ⁽¹¹⁾
1004 00 00	113,52
1005 10 90	133,20 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	133,20 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	134,67 ⁽⁴⁾
1008 10 00	44,86 ⁽¹¹⁾
1008 20 00	70,28 ⁽⁴⁾
1008 30 00	35,85 ⁽⁵⁾
1008 90 10	(7)
1008 90 90	35,85
1101 00 00	211,03 ⁽⁸⁾ ⁽¹¹⁾
1102 10 00	231,68 ⁽⁸⁾
1103 11 30	279,80 ⁽⁸⁾ ⁽¹⁰⁾
1103 11 50	279,80 ⁽⁸⁾ ⁽¹⁰⁾
1103 11 90	226,93 ⁽⁸⁾

- (1) Voor harde tarwe („durum”) van oorsprong uit Marokko, welke rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap wordt vervoerd, wordt de heffing met 0,60 ecu per ton verminderd.
- (2) Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 715/90 worden de heffingen niet toegepast op producten van oorsprong uit de Staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, die rechtstreeks in de Franse overzeese departementen worden ingevoerd.
- (3) Voor maïs van oorsprong uit de ACS-Staten wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap met 1,81 ecu per ton verminderd.
- (4) Voor pluimgierst en sorgho van oorsprong uit de ACS-Staten wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap toegepast overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 715/90.
- (5) Voor harde tarwe („durum”) en kanariezaad geproduceerd in Turkije, die rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap worden vervoerd, wordt de heffing met 0,60 ecu per ton verminderd.
- (6) De te innen heffing bij invoer van rogge, verkregen in Turkije en rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap vervoerd, is vastgesteld bij de Verordeningen (EEG) nr. 1180/77 van de Raad en (EEG) nr. 2622/71 van de Commissie.
- (7) Bij invoer van het produkt van GN-code 1008 90 10 (triticale) wordt de voor rogge geldende heffing toegepast.
- (8) Bij de invoer in Portugal wordt de heffing verhoogd met het in artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3808/90 vermelde bedrag.
- (9) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen producten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd, tenzij het bepaalde in lid 4 van dat zelfde artikel van toepassing is.
- (10) Krachtens artikel 101, lid 4, van Besluit 91/482/EEG moet een bedrag worden geheven dat gelijk is aan het bij Verordening (EEG) nr. 1825/91 vastgestelde bedrag.
- (11) Voor producten van deze code die worden ingevoerd in het kader van de Interimovereenkomsten die de Gemeenschap met Polen, Tsjecho-Slowakije en Hongarije heeft gesloten, en waarvoor een overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 585/92 afgegeven certificaat EUR 1 wordt overgelegd, gelden de in de bijlage bij die verordening aangegeven heffingen.

VERORDENING (EEG) Nr. 11/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92 ⁽²⁾, en met name op artikel 15, lid 6,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 3,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽⁵⁾, inzonderheid op artikel 5,

Overwegende dat de premies die aan de heffingen voor granen en mout dienen te worden toegevoegd, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3874/92 van de Commissie ⁽⁶⁾ en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat voor het normaal functioneren van het stelsel van heffingen, deze voor de zwevende valuta's moeten worden berekend aan de hand van de in de referentieperiode van 6 januari 1993 geconstateerde representatieve marktcoers;

Overwegende dat, in verband met de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, de premies die aan de momenteel geldende heffingen worden toegevoegd, moeten worden gewijzigd volgens de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De premies die aan de vooraf vastgestelde heffingen worden toegevoegd voor de invoer van granen en mout uit derde landen, bedoeld in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2727/75, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 390 van 31. 12. 1992, blz. 121.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

A. Granen en meel*(in ecu / ton)*

GN-code	Lopend	1 ^e term.	2 ^e term.	3 ^e term.
	1	2	3	4
0709 90 60	0	0	0	1,62
0712 90 19	0	0	0	1,62
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	1,62
1005 90 00	0	0	0	1,62
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Mout*(in ecu / ton)*

GN-code	Lopend	1 ^e term.	2 ^e term.	3 ^e term.	4 ^e term.
	1	2	3	4	5
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

VERORDENING (EEG) Nr. 12/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot opening van openbare inschrijvingen met het oog op de verlening van steun voor de particuliere opslag van hele en halve geslachte lammeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3013/89 van de Raad van 25 september 1989 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schape- en geitevlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3890/92⁽²⁾, inzonderheid op artikel 7, lid 3,Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 3446/90 van de Commissie van 27 november 1990 houdende uitvoeringsbepalingen betreffende de toekenning van steun aan de particuliere opslag van schape- en geitevlees⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1258/91⁽⁴⁾, met name nadere voorschriften voor het houden van een openbare inschrijving zijn vastgesteld;Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 3447/90 van de Commissie van 28 november 1990 betreffende de bijzondere voorwaarden voor de toekenning van steun aan de particuliere opslag in de sector schape- en geitevlees⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1258/91, meer in het bijzonder de minimumhoeveelheden zijn vastgesteld waarvoor een inschrijving kan worden gehouden;

Overwegende dat op grond van artikel 7, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3013/89 een openbare inschrijving moet worden gehouden met het oog op de verlening van steun voor de particuliere opslag;

Overwegende dat in dat artikel is bepaald dat bij de toepassing van deze maatregelen wordt uitgegaan van de situatie in elke noteringszone; dat het derhalve dienstig is afzonderlijke inschrijvingen te houden in iedere zone waar de voorwaarden daartoe zijn vervuld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Afzonderlijke openbare inschrijvingen met het oog op de verlening van steun voor de particuliere opslag van hele en halve geslachte lammeren worden in Groot-Brittannië, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Nederland, Ierland en Noord-Ierland gehouden.

Overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 3447/90 mogen de offertes worden ingediend bij de interventiebureaus van de betrokken Lid-Staten.

Artikel 2

De offertes moeten uiterlijk op 15 januari 1993 om 14.00 uur bij het betrokken interventiebureau zijn ingediend.

*Artikel 3*Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 289 van 7. 10. 1989, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 391 van 31. 12. 1992, blz. 51.⁽³⁾ PB nr. L 333 van 30. 11. 1990, blz. 39.⁽⁴⁾ PB nr. L 120 van 15. 5. 1991, blz. 15.⁽⁵⁾ PB nr. L 333 van 30. 11. 1990, blz. 46.

VERORDENING (EEG) Nr. 13/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2746/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende algemene regels voor de toekenning van restituties bij de uitvoer en criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag in de sector granen⁽³⁾,

Overwegende dat krachtens artikel 16, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2727/75 bij uitvoer van granen de op de dag van indiening van de aanvraag van een certificaat geldende restitutie, aangepast op grond van de in de maand van uitvoer geldende drempelprijs, op verzoek moet worden toegepast op uitvoer die tijdens de geldigheidsduur van het certificaat moet plaatsvinden; dat in dat geval op de restitutie een correctiebedrag moet worden toegepast;

Overwegende dat op grond van Verordening (EEG) nr. 2744/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende de regeling voor de invoer en de uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1906/87⁽⁵⁾, een correctiebedrag kan worden vastgesteld voor bepaalde in artikel 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2727/75 bedoelde producten;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 1281/75 van de Commissie⁽⁶⁾ uitvoeringsbepalingen zijn vastgesteld inzake de vaststelling vooraf van de restitutie bij uitvoer van granen en bepaalde op basis van granen verwerkte producten;

Overwegende dat krachtens die verordening het correctiebedrag voor granen moet worden vastgesteld in het licht van de situatie en de op termijn verwachte ontwikkeling, enerzijds van de beschikbare hoeveelheden graan en van

de graanprijzen op de markt van de Gemeenschap en anderzijds van de mogelijkheid en voorwaarden voor de verkoop van producten van de graansector op de wereldmarkt; dat volgens dezelfde verordening ook een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer op de graanmarkt dient te worden verzekerd en dat bovendien rekening dient te worden gehouden met het economisch aspect van de uitvoer en de noodzaak verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen;

Overwegende dat voor de in artikel 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2727/75 bedoelde producten rekening moet worden gehouden met de in artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1281/75 omschreven specifieke criteria;

Overwegende dat het op grond van de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten noodzakelijk kan zijn het correctiebedrag naar gelang van de bestemming te differentiëren;

Overwegende dat het correctiebedrag samen met de restitutie en volgens dezelfde procedure moet worden vastgesteld; dat het tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat, om de normale werking van het stelsel van correctiebedragen mogelijk te maken, voor de berekening van deze bedragen moet worden uitgegaan:

- van een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90⁽⁸⁾, bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,
- een omrekeningskoers voor de andere munteenheden, die is gebaseerd op het gemiddelde van de koersen van de ecu die in een bepaalde periode zijn bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, serie C, en op welke koers de in het vorige streepje bedoelde correctiefactor is toegepast,

Overwegende dat uit de bovengenoemde bepalingen volgt dat het correctiebedrag moet worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage bij deze verordening;

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 78.

⁽⁴⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 65.

⁽⁵⁾ PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 49.

⁽⁶⁾ PB nr. L 131 van 22. 5. 1975, blz. 15.

⁽⁷⁾ PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

de vooraf vastgestelde restituties bij uitvoer van granen, wordt vastgesteld in de bijlage.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het in artikel 16, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2727/75 bedoelde correctiebedrag, van toepassing op

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

(in ecu/ton)

Produktcode	Bestemming (1)	Lopend	1e term.	2e term.	3e term.	4e term.	5e term.	6e term.
		1	2	3	4	5	6	7
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	01	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 20 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 80 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 100	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 130	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 150	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 170	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 180	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	—	—
1101 00 00 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 700	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 30 200	01	0	0	0	0	0	- 160,00	- 160,00
1103 11 30 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 50 200	01	0	0	0	0	0	- 160,00	- 160,00
1103 11 50 400	01	0	0	0	0	0	- 160,00	- 160,00
1103 11 50 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	01	0	0	- 35,00	- 35,00	- 35,00	- 50,00	- 50,00
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) De bestemmingen zijn de volgende :

01 alle derde landen

NB : De zones zijn die welke worden omschreven door Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB nr. L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

VERORDENING (EEG) Nr. 14/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot rectificatie van Verordening (EEG) nr. 3877/92 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde produkten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van
29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92 ⁽²⁾, en met name
op artikel 16, lid 2, vierde alinea, eerste zin,

Overwegende dat het beloop der van 1 tot en met
31 januari 1993 toe te passen restituties bij Verordening
(EEG) nr. 3877/92 van de Commissie ⁽³⁾ is vastgesteld;

Overwegende dat bij een controle enige fouten zijn
ontdekt; dat de betrokken verordening derhalve moet
worden gerectificeerd;

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3877/92 wordt als
volgt gerectificeerd:

— tegenover GN-code 1001 10 90

in plaats van: „11,388”

te lezen: „11,366”

— tegenover GN-code 1003 00 90

in plaats van: „3,038”

te lezen: „3,036”

— tegenover GN-code 1004 00 90

in plaats van: „8,371”

te lezen: „6,371”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar
bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese
Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

Martin BANGEMANN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 391 van 31. 12. 1992, blz. 3.

VERORDENING (EEG) Nr. 15/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

houdende toepassing van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief op de invoer van verse citroenen van oorsprong uit Cyprus

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1252/73 van de Raad van 14 mei 1973 betreffende de invoer van citrusvruchten van oorsprong uit Cyprus⁽¹⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende dat artikel 5, leden 2 en 3, van bijlage I bij de Overeenkomst waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Cyprus een tariefverlaging inhoudt voor de invoer in de Gemeenschap van verse citroenen van oorsprong uit Cyprus; dat deze verlaging gedurende de periode van toepassing van de referentieprijzen afhankelijk wordt gesteld van de inachtneming van een op de interne markt van de Gemeenschap vastgestelde prijs; dat de uitvoeringsbepalingen van deze regeling zijn neergelegd in Verordening (EEG) nr. 1252/73; dat deze regelen op bepaalde punten verwijzen naar de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1754/92⁽³⁾;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 1252/73 is bepaald dat bij invoer van verse citroenen het recht van het gemeenschappelijk douanetarief wordt toegepast wanneer de noteringen van dat produkt, overeenkomstig de bepalingen van artikel 24, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1035/72, in het stadium importeur/groothandelaar of voor dit stadium omgerekend, op de representatieve markten van de Gemeenschap — vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënten en verminderd met andere belastingen bij invoer dan douanerechten — op de representatieve markten met de laagste noteringen gedurende drie opeenvolgende marktdagen lager blijven dan de geldende referentieprijzen, verhoogd met de invloed van het gemeenschappelijk douanetarief op deze prijs en met een forfaitair bedrag van 1,20 rekeneenheid (1,44 ecu) per 100 kg;

Overwegende dat de aanpassingscoëfficiënten en de andere belastingen bij invoer dan douanerechten die zijn welke worden aangehouden bij de berekening van de

invoerprijzen als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1035/72; dat de berekeningsmethode van de andere belastingen bij invoer dan douanerechten voor bepaalde gevallen is vastgesteld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1252/73;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van de regeling te verzekeren, het nodig is voor de berekening:

— een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90⁽⁵⁾, bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,

— een omrekeningskoers voor de andere munteenheden, die is gebaseerd op het gemiddelde van de koersen van de ecu die in een bepaalde periode zijn bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, serie C, en op welke koers de in het vorige streepje bedoelde correctiefactor is toegepast,

aan te houden;

Overwegende dat uit de toepassing van deze voorschriften op de noteringen voor citroenen, welke van oorsprong zijn uit Cyprus en in de Gemeenschap zijn ingevoerd, volgt dat voldaan is aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 1252/73; dat derhalve op de betrokken produkten het recht van het gemeenschappelijk douanetarief dient te worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Met ingang van 9 januari 1993 wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief toegepast op verse citroenen (GN-code ex 0805 30 10) welke in de Gemeenschap worden ingevoerd en van oorsprong zijn uit Cyprus.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 1993.

⁽¹⁾ PB nr. L 133 van 21. 5. 1973, blz. 113.

⁽²⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

VERORDENING (EEG) Nr. 16/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 35e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EEG) nr. 920/92

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3814/92⁽²⁾, met name op artikel 19, lid 4, eerste alinea, onder b),

Overwegende dat krachtens Verordening (EEG) nr. 920/92 van de Commissie van 10 april 1992 betreffende een permanente inschrijving voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1684/92⁽⁴⁾, deelinschrijvingen worden gehouden voor de uitvoer van deze suiker;

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 920/92, naar gelang van het geval, een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer wordt vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving, waarbij met name rekening wordt gehouden met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten;

Overwegende dat na onderzoek van de offertes de in artikel 1 bedoelde bepalingen moeten worden vastgesteld voor de 35e deelinschrijving;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1432/92 van de Raad⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3534/92⁽⁶⁾, de handel tussen de Gemeenschap en de Republieken Servië en Montenegro is verboden; dat dit verbod niet geldt voor bepaalde situaties, die limitatief zijn opgesomd in de artikelen 2 en 3; dat daarmee rekening moet worden gehouden bij de vaststelling van de restituties;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de 35e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 920/92, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op 42,342 ecu per 100 kg.
2. Bij uitvoer naar de Republieken Servië en Montenegro mogen alleen restituties worden verleend in het kader van humanitaire hulp die wordt geleverd door caritatieve organisaties die voldoen aan de in artikel 2, onder a), en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1432/92 van de Raad bedoelde voorwaarden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 7.

⁽³⁾ PB nr. L 98 van 11. 4. 1992, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB nr. L 176 van 30. 6. 1992, blz. 31.

⁽⁵⁾ PB nr. L 151 van 3. 6. 1992, blz. 4.

⁽⁶⁾ PB nr. L 358 van 8. 12. 1992, blz. 16.

VERORDENING (EEG) Nr. 17/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in
onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EEG) nr. 3814/92⁽²⁾, inzonderheid op
artikel 19, lid 4, eerste alinea, onder a),

Overwegende dat krachtens artikel 19 van Verordening
(EEG) nr. 1785/81 het verschil tussen de noteringen of de
prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1,
onder a), van die verordening genoemde producten en de
prijzen voor deze producten in de Gemeenschap over-
brugd kunnen worden door een restitutie bij de uitvoer;

Overwegende dat krachtens Verordening (EEG) nr. 766/68
van de Raad van 18 juni 1968 houdende algemene regels
inzake de restitutie bij uitvoer van suiker⁽³⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1489/76⁽⁴⁾, de restitutie
voor witte suiker en ruwe suiker, welke niet gedenatu-
reerd en in onveranderde vorm uitgevoerd zijn, vastgesteld
moeten worden rekening houdend met de toestand op de
markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor
suiker, en vooral met de in artikel 3 van genoemde ver-
ordening bedoelde prijs- en kostenelementen; dat volgens
dit artikel eveneens met het economische aspect van de
voorgenomen uitvoertransactie rekening moet worden
gehouden;

Overwegende dat voor ruwe suiker de restitutie vastgesteld
moet worden voor de standaardkwaliteit die bepaald is in
artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad
van 9 april 1968 houdende vaststelling van de standaard-
kwaliteit voor ruwe suiker en van de plaats van grensover-
schrijding van de Gemeenschap voor de berekening van
de cif-prijzen in de sector suiker⁽⁵⁾; dat deze restitutie
bovendien werd vastgesteld overeenkomstig artikel 5,
lid 2, van Verordening (EEG) nr. 766/68; dat kandijnsuiker
in Verordening (EEG) nr. 394/70 van de Commissie van
2 maart 1970 houdende vaststelling van uitvoeringsbepa-
lingen inzake de restituties bij uitvoer van suiker⁽⁶⁾, laat-
stelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1684/92⁽⁷⁾,
werd omschreven; dat het aldus berekende restitutiebe-
drag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleur-
stoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid
saccharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden
vastgesteld per percent saccharosegehalte;

Overwegende dat de toestand op de wereldmarkt of de
bijzondere eisen van bepaalde markten het noodzakelijk
kunnen maken de restitutie voor suiker naar gelang van
de bestemming te variëren;

Overwegende dat in bijzondere gevallen het bedrag van
de restitutie kan worden vastgesteld bij besluiten van
verschillende aard;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1432/92 van
de Raad⁽⁸⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3534/
92⁽⁹⁾, de handel tussen de Gemeenschap en de Repu-
bliken Servië en Montenegro is verboden; dat dit verbod
niet geldt voor bepaalde situaties, die limitatief zijn
opgesomd in de artikelen 2 en 3; dat daarmee rekening
moet worden gehouden bij de vaststelling van de restitutie-
ties;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het
stelsel van restituties te verzekeren, het nodig is voor de
berekening van deze laatste:

- een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers
waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Veror-
dening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad⁽¹⁰⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90⁽¹¹⁾,
bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de
munteenheden welke onderling worden gehandhaafd
binnen een contante maximummarge op een bepaald
moment van 2,25 %,
- een omrekeningskoers voor de andere munteenheden,
die is gebaseerd op het gemiddelde van de koersen
van de ecu die in een bepaalde periode zijn bekendge-
maakt in het *Publikatieblad van de Europese
Gemeenschappen*, serie C, en op welke koers de in het
vorige streepje bedoelde correctiefactor is toegepast,

aan te houden;

Overwegende dat de restitutie elke twee weken moet
worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds gewijzigd
kan worden;

Overwegende dat de toepassing van deze regels op de
huidige situatie van de suikermarkt en met name op de
noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en
op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de resti-
tutie ter hoogte van de in de bijlage aangegeven bedra-
gen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor suiker,

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 7.

⁽³⁾ PB nr. L 143 van 25. 6. 1968, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 167 van 26. 6. 1976, blz. 13.

⁽⁵⁾ PB nr. L 89 van 10. 4. 1968, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB nr. L 50 van 4. 3. 1970, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 176 van 30. 6. 1992, blz. 31.

⁽⁸⁾ PB nr. L 151 van 3. 6. 1992, blz. 4.

⁽⁹⁾ PB nr. L 358 van 8. 12. 1992, blz. 16.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

nr. 1785/81 genoemde producten, welke niet gedenatureerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG)

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Produktcode	Restitutiebedrag ⁽¹⁾
	— in ecu/100 kg —
1701 11 90 100	37,42 ⁽¹⁾
1701 11 90 910	35,72 ⁽¹⁾
1701 11 90 950	⁽²⁾
1701 12 90 100	37,42 ⁽¹⁾
1701 12 90 910	35,72 ⁽¹⁾
1701 12 90 950	⁽²⁾
	— in ecu/1 % saccharose × 100 kg —
1701 91 00 000	0,4068
	— in ecu/100 kg —
1701 99 10 100	40,68
1701 99 10 910	39,81
1701 99 10 950	39,81
	— in ecu/1 % saccharose × 100 kg —
1701 99 90 100	0,4068

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 766/68.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85.

⁽³⁾ Bij uitvoer naar de Republieken Servië en Montenegro mogen alleen restituties worden verleend in het kader van humanitaire hulp die wordt geleverd door caritatieve organisaties die voldoen aan de in artikel 2, onder a), en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1432/92 van de Raad bedoelde voorwaarden.

VERORDENING (EEG) Nr. 18/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot vaststelling van het steunbedrag voor katoen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Griekenland, inzon-
derheid op de paragrafen 3 en 10 van Protocol nr. 4
betreffende katoen, gewijzigd bij de Akte van Toetreding
van Spanje en Portugal, inzonderheid op Protocol nr. 14,
en bij Verordening (EEG) nr. 4006/87 van de Commis-
sie ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2169/81 van de Raad van
27 juli 1981 tot vaststelling van de algemene voorschriften
van de steunregeling voor katoen ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EEG) nr. 2053/92 ⁽³⁾, inzonderheid op
artikel 5, lid 1,

Overwegende dat het bedrag van de aanvullende steun,
bedoeld in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG)
nr. 2169/81 werd vastgesteld bij Verordening (EEG)
nr. 3868/92 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EEG) nr. 3557/92 ⁽⁵⁾;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening
(EEG) nr. 2539/92 genoemde voorschriften en uitvoe-
ringsbepalingen op de gegevens waarover de Commissie
op het huidige tijdstip beschikt, aanleiding geeft tot
wijziging van het op dit tijdstip geldende bedrag van de
steun als vermeld in artikel 1 van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 2169/81
bedoelde steunbedrag voor niet-geëgreerde katoen
wordt vastgesteld op 72,348 ecu per 100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1987, blz. 49.

⁽²⁾ PB nr. L 211 van 31. 7. 1981, blz. 2.

⁽³⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB nr. L 390 van 31. 12. 1992, blz. 106.

⁽⁵⁾ PB nr. L 361 van 10. 12. 1992, blz. 40.

VERORDENING (EEG) Nr. 19/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92⁽²⁾, en met name op artikel 16, lid 2, vierde alinea,

Overwegende dat volgens artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2727/75 het verschil tussen de noteringen of de prijzen van de in artikel 1 van die verordening bedoelde produkten en de prijzen van deze produkten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat krachtens artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2746/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende algemene regels voor de toekenning van restituties bij de uitvoer en criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag in de sector granen⁽³⁾ de restituties moeten worden bepaald met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten van de ontwikkeling enerzijds van de beschikbare hoeveelheden granen en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap en anderzijds van de prijzen van granen en van produkten van de sector granen op de wereldmarkt; dat het volgens dit artikel ook noodzakelijk is op de graanmarkten een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en uitwisselingen te verzekeren en er bovendien rekening moet worden gehouden met het economisch aspect van de voorziene uitvoeren en met het belang om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2746/75 in artikel 3 de specifieke elementen, waarmee bij de berekening van de restitutie voor granen rekening moet worden gehouden, vaststelt;

Overwegende dat, wat betreft meel, gries en griesmeel van tarwe en rogge, de specifieke criteria zijn vastgesteld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2746/75; dat bovendien de voor deze produkten toe te passen restitutie moet worden berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor de vervaardiging van de desbetreffende produkten; dat deze hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening nr. 162/67/EEG van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 468/92⁽⁵⁾;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige produkten een differentiatie van de restitutie voor bepaalde produkten nodig kunnen maken;

Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van restituties te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste:

- een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90⁽⁷⁾, bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,
- een omrekeningskoers voor de andere munteenheden, die is gebaseerd op het gemiddelde van de koersen van de ecu die in een bepaalde periode zijn bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, serie C, en op welke koers de in het vorige streepje bedoelde correctiefactor is toegepast,

aan te houden;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de huidige situatie in de sector granen en met name op de noteringen of prijzen van deze produkten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1432/92 van de Raad⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3534/92⁽⁹⁾, de handel tussen de Gemeenschap en de Republieken Servië en Montenegro is verboden; dat dit verbod niet geldt voor bepaalde situaties, die limitatief zijn opgesomd in de artikelen 2 en 3; dat daarmee rekening moet worden gehouden bij de vaststelling van de restituties;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 2727/75 bedoelde produkten worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 januari 1993.

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 78.

⁽⁴⁾ PB nr. 128 van 27. 6. 1967, blz. 2574/67.

⁽⁵⁾ PB nr. L 53 van 28. 2. 1992, blz. 15.

⁽⁶⁾ PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.

⁽⁸⁾ PB nr. L 151 van 3. 6. 1992, blz. 4.

⁽⁹⁾ PB nr. L 358 van 8. 12. 1992, blz. 16.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie
René STEICHEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 7 januari 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

<i>(in ecu / ton)</i>			<i>(in ecu / ton)</i>		
Produktcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie (2)	Produktcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie (2)
0709 90 60 000	—	—	1005 90 00 000	04	84,00
0712 90 19 000	—	—		02	0
1001 10 00 200	—	—	1007 00 90 000	—	—
1001 10 00 400	04	50,00	1008 20 00 000	—	—
	02	20,00	1101 00 00 100	01	93,00
1001 90 91 000	01	0	1101 00 00 130	01	88,00
1001 90 99 000	04	58,00	1101 00 00 150	01	81,00
	05	21,00	1101 00 00 170	01	75,00
	02	20,00	1101 00 00 180	01	70,00
1002 00 00 000	03	21,00	1101 00 00 190	—	—
	02	20,00	1101 00 00 900	—	—
1003 00 10 000	01	0	1102 10 00 500	01	125,00 (3)
1003 00 20 000	04	66,00	1102 10 00 700	—	—
	02	20,00	1102 10 00 900	—	—
1003 00 80 000	04	66,00	1103 11 30 200	01	140,00
	02	20,00	1103 11 30 900	01	0
1004 00 00 200	—	—	1103 11 50 200	01	140,00
1004 00 00 400	—	—	1103 11 50 400	01	120,00
1005 10 90 000	—	—	1103 11 50 900	01	0
			1103 11 90 200	01	93,00
			1103 11 90 800	—	—

(1) De bestemmingen zijn de volgende :

- 01 alle derde landen
- 02 andere derde landen
- 03 Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein
- 04 Zwitserland, Oostenrijk, Liechtenstein en Ceuta en Melilla
- 05 Polen.

(2) Bij uitvoer naar de Republieken Servië en Montenegro mogen alleen restituties worden verleend in het kader van humanitaire hulp die wordt geleverd door caritatieve organisaties die voldoen aan de in artikel 2, onder a), en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1432/92 van de Raad bedoelde voorwaarden.

(3) In het kader van de procedure van artikel 9, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 891/89, zoals gewijzigd, vastgestelde restitutie voor een hoeveelheid van 50 000 ton roggemeel bestemd voor alle derde landen.

NB : De zones zijn die welke worden omschreven door Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB nr. L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

VERORDENING (EEG) Nr. 20/93 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 1993

tot vaststelling van de minimumheffingen bij invoer van olijfolie en van de heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2046/92 ⁽²⁾, en met name op artikel 16, lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1514/76 van de Raad van 24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van oorsprong uit Algerije ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1900/92 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1521/76 van de Raad van 24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van oorsprong uit Marokko ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1901/92 ⁽⁶⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1508/76 van de Raad van 24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van oorsprong uit Tunesië ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 413/86 ⁽⁸⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1180/77 van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de invoer in de Gemeenschap van bepaalde landbouwprodukten van oorsprong uit Turkije ⁽⁹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1902/92 ⁽¹⁰⁾, en met name op artikel 10, lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1620/77 van de Raad van 18 juli 1977 betreffende de invoer van olijfolie van oorsprong uit Libanon ⁽¹¹⁾,

Overwegende dat de Commissie bij Verordening (EEG) nr. 3131/78 ⁽¹²⁾, gewijzigd bij de Akte van toetreding van Griekenland, heeft besloten de inschrijvingsprocedure voor de vaststelling van de heffingen op olijfolie in te stellen;

Overwegende dat in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2751/78 van de Raad van 23 november 1978 houdende algemene voorschriften betreffende de regeling inzake de vaststelling bij openbare inschrijving van de

heffing bij invoer van olijfolie ⁽¹³⁾ is bepaald, dat het bedrag van de minimumheffing voor elk van de betrokken produkten moet worden vastgesteld op basis van een onderzoek van de situatie op de wereldmarkt en op de markt van de Gemeenschap, alsmede van de door de inschrijvers vermelde bedragen van de heffing;

Overwegende dat bij de toepassing van de heffing rekening moet worden gehouden met het bepaalde in de overeenkomsten tussen de Gemeenschap en sommige derde landen; dat met name de heffing welke op deze landen van toepassing is moet worden vastgesteld door de heffing bij invoer uit andere derde landen als grondslag te nemen voor een berekening;

Overwegende dat, krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap ⁽¹⁴⁾, geen heffingen worden toegepast bij invoer van produkten van oorsprong uit de landen en gebieden overzee; dat evenwel, krachtens artikel 101, lid 4, van bovengenoemd besluit, bij invoer van bepaalde produkten van oorsprong uit de landen en gebieden overzee een speciaal bedrag zal worden geheven om te voorkomen dat produkten van oorsprong uit deze landen en gebieden qua tarief gunstiger worden behandeld dan soortgelijke produkten die uit Spanje of Portugal worden ingevoerd in de Gemeenschap in haar samenstelling op 31 december 1985;

Overwegende dat toepassing van de bovenvermelde bepalingen op de bedragen van de heffing die de inschrijvers hebben vermeld in de verklaringen welke zij op 4 en 5 januari 1993 hebben ingediend, ertoe leidt de minimumheffingen vast te stellen zoals is aangegeven in bijlage I bij deze verordening;

Overwegende dat de heffing bij invoer van olijven van de GN-codes 0709 90 39 en 0711 20 90 en van produkten van de GN-codes 1522 00 31, 1522 00 39 en 2306 90 19 moet worden berekend uitgaande van de minimumheffing op de in deze produkten aanwezige hoeveelheid olijfolie; dat evenwel voor olijven de heffing niet lager mag zijn dan een bedrag dat overeenkomt met 8 % van de waarde van het ingevoerde produkt, welk bedrag forfaitair wordt vastgesteld; dat toepassing van deze maatregelen ertoe leidt de heffingen vast te stellen zoals is aangegeven in bijlage II bij deze verordening,

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 43.

⁽⁶⁾ PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 2.

⁽⁷⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 9.

⁽⁸⁾ PB nr. L 48 van 26. 2. 1986, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB nr. L 142 van 9. 6. 1977, blz. 10.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 3.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 181 van 21. 7. 1977, blz. 4.

⁽¹²⁾ PB nr. L 370 van 30. 12. 1978, blz. 60.

⁽¹³⁾ PB nr. L 331 van 28. 11. 1978, blz. 6.

⁽¹⁴⁾ PB nr. L 263 van 19. 9. 1991, blz. 1.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De minimumheffingen bij invoer van olijfolie zijn vastgesteld in bijlage I.

Artikel 2

De heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie zijn vastgesteld in bijlage II.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 8 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 januari 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Minimumheffingen bij invoer in de sector olijfolie (1)

(in ecu / 100 kg)

GN-code	Derde landen
1509 10 10	79,00 (2)
1509 10 90	79,00 (2)
1509 90 00	92,00 (3)
1510 00 10	77,00 (2)
1510 00 90	122,00 (4)

(1) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen produkten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd. Krachtens artikel 101, lid 4, van genoemd besluit moet evenwel een bedrag worden geheven dat gelijk is aan het bij Verordening (EEG) nr. 3094/92 vastgestelde bedrag.

(2) Voor invoer van olie van deze GN-code die geheel en al is verkregen in een van de hierna genoemde landen en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met :

- a) voor Libanon : 0,60 ecu/100 kg ;
- b) voor Tunesië : 12,69 ecu/100 kg, als de handelaar het bewijs levert dat hij de door dit land ingestelde uitvoerheffing heeft vergoed, zonder dat evenwel deze vergoeding hoger mag zijn dan het bedrag van de werkelijk ingestelde heffing ;
- c) voor Turkije : 22,36 ecu/100 kg, als de handelaar het bewijs levert dat hij de door dat land ingestelde uitvoerheffing heeft vergoed, zonder dat evenwel deze vergoeding hoger mag zijn dan het bedrag van de werkelijk ingestelde heffing ;
- d) voor Algerije en Marokko : 24,78 ecu/100 kg, als de handelaar het bewijs levert dat hij de door dit land ingestelde uitvoerheffing heeft vergoed, zonder dat evenwel deze vergoeding hoger mag zijn dan het bedrag van de werkelijk ingestelde heffing.

(3) Voor invoer van olie van deze GN-code :

- a) die geheel en al is verkregen in Algerije, Marokko of Tunesië en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 3,86 ecu/100 kg ;
- b) die geheel en al is verkregen in Turkije en rechtstreeks vanuit dit land naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 3,09 ecu/100 kg.

(4) Voor invoer van olie van deze GN-code :

- a) die geheel en al is verkregen in Algerije, Marokko of Tunesië en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 7,25 ecu/100 kg ;
- b) die geheel en al is verkregen in Turkije en rechtstreeks vanuit dat land naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 5,80 ecu/100 kg.

BIJLAGE II

Heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie (1)

(in ecu / 100 kg)

GN-code	Derde landen
0709 90 39	17,38
0711 20 90	17,38
1522 00 31	39,50
1522 00 39	63,20
2306 90 19	6,16

(1) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen produkten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd. Krachtens artikel 101, lid 4, van genoemd besluit moet evenwel een bedrag worden geheven dat gelijk is aan het bij Verordening (EEG) nr. 3148/91 vastgestelde bedrag.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

RICHTLIJN 92/105/EEG VAN DE COMMISSIE

van 3 december 1992

tot een zekere mate van standaardisering van plantenpaspoorten voor het verkeer van bepaalde planten, plantaardige produkten en andere materialen in de Gemeenschap, en tot vaststelling van nadere regels voor de afgifte van deze paspoorten en van de voorwaarden en nadere regels voor de vervanging ervan

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige produkten schadelijke organismen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/10/EEG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 2, lid 1, onder f), tweede alinea, en op artikel 10, lid 4,

Overwegende dat de toepassing van de communautaire voorschriften op fyto-sanitair gebied in een Gemeenschap zonder binnengrenzen het nodig maakt communautaire produkten die fyto-sanitaire risico's opleveren te controleren alvorens zij in de Gemeenschap in het verkeer worden gebracht; dat de controles het beste kunnen worden uitgevoerd op de plaats van produktie bij de in een officieel register opgenomen producenten;

Overwegende dat, wanneer deze controles bevredigende resultaten opleveren, op de planten, op de verpakking van de planten of op, respectievelijk aan het voertuig waarmee de planten worden vervoerd, in plaats van het in de internationale handel gebruikte fyto-sanitair certificaat, met het oog op het vrije verkeer van het produkt in de Gemeenschap of in de delen van de Gemeenschap waarvoor het

paspoort geldt, een aan het produkttype aangepast plantenpaspoort dient te worden aangebracht;

Overwegende dat, met het oog daarop, het plantenpaspoort eveneens dient te worden aangebracht op planten, plantaardige produkten of andere materialen die niet van oorsprong zijn uit de Gemeenschap en die, toen zij voor het eerst in de Gemeenschap zijn binnengebracht, de vereiste fyto-sanitaire controles hebben ondergaan en daarbij in orde zijn bevonden;

Overwegende dat voor de verschillende types van planten of plantaardige produkten een gestandaardiseerde „layout” dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat in een eerste fase evenwel een regeling dient te worden toegepast waarbij van een vereenvoudigd en tot op zekere hoogte gestandaardiseerd plantenpaspoort gebruik wordt gemaakt, zodat planten, plantaardige produkten of andere materialen met ingang van 1 januari 1993 in het verkeer kunnen worden gebracht; dat deze regeling zal worden beoordeeld aan de hand van de tijdens die eerste fase opgedane ervaring;

Overwegende dat met het oog op de vervanging van een plantenpaspoort, voor het vervangingspaspoort het speciale merkteken dient te worden omschreven;

Overwegende dat, om de Lid-Staten in staat te stellen op adequate wijze op het verkeer van planten, plantaardige produkten of andere materialen toezicht te houden, nadere en uniformere procedures voor de afgifte en de vervanging van plantenpaspoorten dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Planteziektenkundig Comité,

⁽¹⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 20.

⁽²⁾ PB nr. L 70 van 17. 3. 1992, blz. 27.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 2

Artikel 1

1. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat aan de voorwaarden in lid 2 wordt voldaan wanneer het in artikel 2, lid 1, onder f), eerste alinea, van Richtlijn 77/93/EEG bedoelde plantenpaspoort door hun verantwoordelijke officiële instanties voor gebruik overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2, en 3 van de onderhavige richtlijn wordt klaargemaakt.

2. Aan de volgende voorwaarden dient te worden voldaan :

- a) Het plantenpaspoort bestaat uit een officieel label en een begeleidend document waarop de in de bijlage voorgeschreven gegevens zijn vermeld. Het label mag niet eerder zijn gebruikt en dient van een geschikt materiaal te zijn vervaardigd. Zelfklevende officiële labels zijn toegestaan. Het begeleidend document dient een in de handel gebruikelijk document te zijn. Wanneer op voornoemd label de in de bijlage voorgeschreven gegevens zijn vermeld, is het document niet vereist.
- b) De voorgeschreven gegevens dienen bij voorkeur te worden gedrukt in ten minste één van de officiële talen van de Gemeenschap.
- c) Voor knollen van *Solanum tuberosum* L die voor opplant zijn bestemd, dient het in Richtlijn 66/403/EEG van de Raad⁽¹⁾ voorgeschreven officiële etiket te worden gebruikt. Wanneer is voldaan aan de voorschriften voor het binnenbrengen en in het verkeer brengen van pootaardappelen in een gebied dat ten aanzien van voor pootaardappelen schadelijke organismen als beschermd is erkend, dient dit op het etiket of in het handelsdocument te worden vermeld.

3. De Lid-Staten stellen de eis dat, wanneer het plantenpaspoort uit het label en het begeleidend document bestaat :

- a) op het label ten minste de in de bijlage in de punten 1 tot en met 5 voorgeschreven gegevens worden vermeld ;
- b) in het begeleidend document ten minste de in de bijlage in de punten 1 tot en met 10 voorgeschreven gegevens worden vermeld.

4. Andere dan de in de bijlage voorgeschreven gegevens mogen eveneens in het begeleidende document worden vermeld indien die gegevens op grond van de etiketteringsvoorschriften van de Richtlijnen 91/682/EEG⁽²⁾, 92/33/EEG⁽³⁾ en 92/34/EEG⁽⁴⁾ van de Raad vereist zijn, doch zij dienen duidelijk van de in de bijlage voorgeschreven gegevens te worden gescheiden.

1. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat aan de voorwaarden in lid 2 wordt voldaan wanneer een plantenpaspoort wordt aangemaakt, gedrukt en bewaard.

2. Plantenpaspoorten worden aangemaakt, gedrukt en/of nadien bewaard door de in artikel 1, lid 1, bedoelde verantwoordelijke officiële instanties zelf of, onder toezicht van deze instanties, door de in artikel 6, lid 4, derde alinea, van Richtlijn 77/93/EEG bedoelde producent, de in artikel 10, lid 3, tweede streepje, van evengenoemde richtlijn bedoelde persoon of de in artikel 12, lid 6, tweede alinea, van die richtlijn bedoelde importeur.

Artikel 3

1. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat, wanneer een plantenpaspoort wordt afgegeven en wordt aangebracht op planten, plantaardige produkten of andere materialen, op de verpakking daarvan of op, respectievelijk aan de voertuigen waarin deze worden vervoerd, aan de voorwaarden in lid 2 wordt voldaan.

De afgifte omvat de opstelling van het plantenpaspoort, met name het invullen van de gegevens en al het nodige om het paspoort de aanvrager voor het gebruik ervan ter beschikking te stellen.

2. Onverminderd het bepaalde in Richtlijn 77/93/EEG, dragen de in artikel 1, lid 1, bedoelde verantwoordelijke officiële instanties voor de toepassing van lid 1 van het onderhavige artikel ervoor zorg dat

- a) de in artikel 2, lid 2, bedoelde producent, persoon of importeur een aanvraag tot afgifte van een plantenpaspoort of tot vervanging van een plantenpaspoort bij de evengenoemde officiële instanties indient ;
- b) zij op grond van de in artikel 6, leden 1, 2 en 3, van Richtlijn 77/93/EEG bedoelde onderzoeken die overeenkomstig lid 4 van dat artikel zijn verricht, of op grond van de vereisten in artikel 10, lid 3, respectievelijk in artikel 12, lid 6, van die richtlijn, de voor de planten, plantaardige produkten of andere materialen geldende beperkingen en, dienovereenkomstig, de gebieden waarvoor het plantenpaspoort geldt, vaststellen, tot de vervanging van het plantenpaspoort besluiten, en de daarbij in te vullen gegevens vaststellen.

Indien de in artikel 2, lid 2, bedoelde producent, persoon of importeur voornemens is planten, plantaardige produkten of andere materialen naar een beschermd gebied als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder h), van evengenoemde richtlijn te verzenden, en deze voor dat gebied geen geldig plantenpaspoort heeft, nemen genoemde verantwoordelijke officiële instanties

⁽¹⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2320/66.

⁽²⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1991, blz. 21.

⁽³⁾ PB nr. L 157 van 10. 6. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 157 van 10. 6. 1992, blz. 10.

de nodige maatregelen en bepalen deze in aansluiting daarop of het produkt al dan niet tot het betrokken beschermd gebied mag worden toegelaten. Deze verantwoordelijke officiële instanties dragen ervoor zorg dat de in artikel 2, lid 2, bedoelde producent, persoon of importeur hen binnen een redelijke, aan de verzending voorafgaande termijn, van het bedoelde voornemen in kennis stelt en bij die gelegenheid het betrokken plantenpaspoort aanvraagt;

- c) bij voorgedrukte plantenpaspoorten de in te vullen gegevens volledig in hoofdletters worden gedrukt en in alle andere gevallen in hoofdletters geschreven of volledig in machineschrift ingevuld. Botanische benamingen van planten of plantaardige produkten worden in Latijns schrift aangegeven; niet gewaarmerkte wijzigingen of doorhalingen maken het plantenpaspoort ongeldig;
- d) wanneer zij planten, plantaardige produkten of andere materialen tot een of meer beschermde gebieden toelaten, de codes voor het, respectievelijk de betrokken beschermde gebied(en) op de plantenpaspoorten achter het merkteken „ZP” („zona protecta”) worden vermeld, welk merkteken aangeeft dat het betrokken plantenpaspoort voor planten, plantaardig produkten of andere materialen geldt die tot de betrokken beschermde gebieden mogen worden toegelaten;
- e) wanneer voor planten, plantaardige produkten of andere materialen die niet van oorsprong zijn uit de Gemeenschap, een plantenpaspoort dient te worden afgegeven, het plantenpaspoort wordt gebruikt met daarop de vermelding van het land van oorsprong of, in voorkomend geval, dat van verzending;
- f) wanneer een plantenpaspoort door een ander plantenpaspoort dient te worden vervangen, het in artikel 1, lid 1, bedoelde plantenpaspoort wordt gebruikt; op dat plantenpaspoort wordt de code van de oorspronkelijk geregistreerde producent of importeur achter het merkteken „RP” vermeld („replacement passport”), welk merkteken aangeeft dat dat paspoort een ander plantenpaspoort vervangt;
- g) naar gelang van de plaats waar het plantenpaspoort metterdaad wordt bewaard, of wel het genoemde plantenpaspoort af te geven, of wel de in artikel 2, lid 2, bedoelde producent, persoon of importeur te machtigen het plantenpaspoort dienovereenkomstig te gebruiken;
- h) het labelgedeelte van het plantenpaspoort onder de verantwoordelijkheid van de in artikel 2, lid 2,

bedoelde producent, persoon of importeur zodanig op de planten, plantaardige produkten of andere materialen, respectievelijk op de verpakking daarvan of op, respectievelijk aan de voertuigen waarin zij worden vervoerd, wordt aangebracht dat het niet meer opnieuw kan worden gebruikt.

Artikel 4

De regeling volgens welke het in artikel 1, lid 1, bedoelde plantenpaspoort wordt gebruikt, wordt uiterlijk op 30 juni 1994 opnieuw beoordeeld.

Het gebruik van het in artikel 1, lid 2, onder c), bedoelde plantenpaspoort is tot en met 30 juni 1993 geldig.

Artikel 5

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op het in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 91/683/EEG van de Raad⁽¹⁾ bedoelde tijdstip aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie onmiddellijk alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 3 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1991, blz. 29.

*BIJLAGE***VOORGESCHREVEN GEGEVENS**

1. „EEG-plantenpaspoort”.
 2. EG-code van de Lid-Staat.
 3. Naam of code van de verantwoordelijke officiële instantie.
 4. Registratienummer.
 5. Individueel volgnummer, weeknummer of serienummer.
 6. Botanische benaming.
 7. Hoeveelheid.
 8. Het merkteken „ZP” voor het gebied waarvoor het paspoort geldt en, in voorkomend geval, de naam van de beschermde gebieden waartoe het produkt wordt toegelaten.
 9. Het merkteken „RP” wanneer het plantenpaspoort wordt vervangen en, in voorkomend geval, de code van de oorspronkelijk geregistreerde producent of importeur.
 10. In voorkomend geval, voor produkten uit derde landen, naam van het land van oorsprong of van verzending.
-

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 4 december 1992

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag
(IV/32.797 en IV/32.798 — Lloyd's Underwriters' Association en Institute of
London Underwriters)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(93/3/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari
1962, Eerste verordening over de toepassing van de arti-
kelen 85 en 86 van het Verdrag⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, inzon-
derheid op artikel 2,

Gezien de aanmelding en het verzoek om ontheffing
en/of een negatieve verklaring, dat op 7 juni 1989 door
Lloyd's Underwriters' Association en het Institute of
London Underwriters bij de Commissie is ingediend ter
zake van twee overeenkomsten, namelijk de „Joint Hull
Understandings” en de „Respect of Lead Agreement”,

Gelet op het besluit van de Commissie van 1 oktober
1990 om een procedure in te leiden,

Na bekendmaking van het essentiële gedeelte van het
verzoek en de aanmelding⁽²⁾ overeenkomstig artikel 19,
lid 3, van Verordening nr. 17,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité voor mede-
dingingsregelingen en economische machtsposities,

Overwegende hetgeen volgt :

I. DE FEITEN**A. De aanmelding**

- (1) Op 7 juni 1989 hebben het „Institute of London
Underwriters” (ILU) en de „Lloyd's Underwriters'
Association” (LUA) de Commissie formeel in
kennis gesteld van twee overeenkomsten, de „Joint
Hull Understandings” (JHU) en de „Respect of
Lead Agreement” (RLA), waarvoor zij om een nega-
tieve verklaring of ontheffing verzochten. Vooraf-
gaand aan deze formele aanmelding vond een
informele aanmelding plaats bij brieven van 7 juli
1988 waarbij beide overeenkomsten werden overge-
legd. De aangemelde overeenkomsten hebben
betrekking op scheepscasco- en scheepsmachine-
verzekeringen.

B. De ondernemersverenigingen

- (2) Het ILU is een vereniging van verzekeraars in
Londen, die zee- en luchtvaartverzekeringen
aanbiedt. De in 1884 opgerichte vereniging houdt
zich bezig met de gebruikelijke activiteiten van een
handelsvereniging, waaronder diverse vormen van
administratieve dienstverlening aan haar leden. Het
ILU heeft ongeveer 112 leden, 50 % daarvan is in
Britse handen. De andere helft bestaat uit dochter-
ondernemingen en bijkantoren van onderne-
mingen in de geïndustrialiseerde wereld.
- (3) „Lloyd's of London” is een naamloze vennootschap
van particuliere verzekeraars die op de internatio-
nale markt vrijwel alle soorten verzekeringen
aanbieden. De premie-inkomsten bedragen onge-
veer 6 miljard £ sterling per jaar. Driekwart van
deze omzet komt van buiten het Verenigd
Koninkrijk. De polissen worden gegarandeerd door
particulieren wier aansprakelijkheid onbeperkt is.
Momenteel heeft Lloyd's ongeveer 31 000 leden,
die in ongeveer 400 consortia zijn georganiseerd.
Elk consortium heeft een gespecialiseerde verzeke-
ringsagent die namens het consortium verzeke-
ringen accepteert. De leden mogen toetreden tot
verscheidene consortia.
- (4) De LUA werd opgericht in 1909 en vertegenwoor-
digt alle ongeveer 230 consortia van Lloyd's die
zich met zeeverzekeringen bezighouden.
- (5) De twee verenigingen hebben een aantal gezamen-
lijke commissies die tot doel hebben om de
ontwikkelingen van punten van belang op bepaalde
gebieden te volgen en waarin specialisten voor de
betrokken gebieden zitting hebben. Eén van deze
commissies is het hierna te bespreken „Joint Hull
Committee” (JHC). Het JHC bestaat uit zestien
personen, gelijkelijk verdeeld afkomstig van de
LUA en het ILU. Het JHC heeft tot taak zich bezig
te houden met aangelegenheden die van belang
zijn voor de markt en moet de twee aangemelde
overeenkomsten — de JHU en de RLA — ontwik-
kelen en beheren.
- (6) Bij het ILU en de LUA is de overgrote meerderheid
aangesloten van de verzekeraars die in Londen op
het gebied van de zeeverzekeringen actief zijn. Bij
elkaar vertegenwoordigen zij ongeveer 90 % van de
totale capaciteit voor zeeverzekeringen in het Ver-
enigd Koninkrijk; het resterende deel nemen
enkele, niet bij een van de twee verenigingen
aangesloten ondernemingen voor hun rekening.

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

⁽²⁾ PB nr. C 87 van 8. 4. 1992, blz. 4.

C. De markt

- (7) Scheepscascoverzekeringen worden hoofdzakelijk in de Verenigde Staten van Amerika (USA), Frankrijk, Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk afgesloten. Het aandeel van het Verenigd Koninkrijk op de internationale markt voor scheepscascoverzekeringen vormt een aanzienlijk deel van de totale wereldmarkt voor cascoverzekeringen waarvoor geen bindende bepalingen inzake de plaats van verzekering gelden. Volgens de partijen wordt ongeveer 25 % van de scheepscascoverzekeringen in de Gemeenschap in Londen afgesloten en is het aandeel van de in Londen verzekerde schepen van buiten de Gemeenschap nog hoger. De partijen hebben ook verklaard dat de reputatie van de Londense markt in de zeeverzekeringsector ertoe leidt dat veel risico's in Londen „geleid” worden (dat wil zeggen dat het risico in eerste instantie, zij het slechts gedeeltelijk, in Londen wordt geplaatst). De andere buitenlandse markten volgen het oordeel van de Londense markt op het gebied van tarieven en de afwikkeling van schadeclaims, zodat tot op zekere hoogte „de invloed van de Londense markt enigszins groter is dan haar werkelijke marktaandeel”.
- (8) De door de twee verenigingen geïnde zeeverzekeringspremies worden in totaal geraamd op ongeveer 4 miljard £ sterling per jaar, waarvan 3 miljard £ sterling aan casco- en machineverzekeringspremies.
- (9) Reders maken in het algemeen gebruik van assurantiemakelaars om hun zaken te behartigen, zodat zij er zeker van zijn dat hun vloot tegen de gunstigste voorwaarden wordt verzekerd, op welke markt ter wereld dat ook moge zijn. Volgens de verzoeksters „is er in cascoverzekeringen eerder sprake van concurrentie tussen de verschillende markten dan van concurrentie op één markt”. Zo concurreert de Londense markt als zodanig rechtstreeks met andere markten waarbij de makelaars, afhankelijk van waar zij de beste voorwaarden krijgen, risico's van de ene naar de andere markt schuiven. Er is echter weinig concurrentie tussen de verzekeraars op de Londense markt zelf. De markt laat de concurrentie over aan de makelaars.
- (10) Het is kenmerkend voor zeeverzekeringen dat deze in de meeste gevallen op co-assurantiebasis worden afgesloten, omdat de ondertekenaars, vanwege de bedragen die ermee gemoeid zijn, vrijwel altijd proberen om een bepaald risico te spreiden door hun deelneming tot een overeengekomen gedeelte van het totale risico te beperken. Soms wordt een bepaald risico op meer dan een markt verzekerd (zowel in Londen als bij voorbeeld in Frankrijk). Zelfs bij co-assurantie is het gebruikelijk dat een deel van het risico op een dergelijke manier wordt herverzekerd. Als het risico gedeeltelijk op een andere markt gedekt is, kunnen de verzekeraars op die markt het in Londen herverzekeren.
- (11) Een ander kenmerk van deze markt is dat slechts een paar verzekeraars (de „leiders”) een bepaald risico diepgaand onderzoeken, het beoordelen en de voorwaarden en premies vaststellen. De overigen (de „volgers”) vertrouwen grotendeels op het oordeel van de leiders bij hun beslissing om al dan niet deel te nemen, zodat de reputatie van de leider van een zeker belang is voor de makelaar die bij de volgers op de markt ondersteuning zoekt. Het risico wordt verzekerd door middel van een „slip” of sluitnota, waarop gedetailleerde gegevens betreffende het risico en de voorgestelde dekking worden vermeld. Gebruikelijk is dat bij de verzekering van een scheepscascoverzekering een twintigtal verzekeraars betrokken zijn, welk aantal tot 50 kan oplopen wanneer de ermee gemoeide bedragen zeer hoog zijn.
- (12) Hoewel elke verzekeraar in theorie het recht heeft zelf zijn beslissing te nemen, zijn het in de praktijk ook bij het indienen van schadeclaims de leiders die de beslissingen nemen, terwijl de overigen deze slechts vluchtig doornemen. Betalingen en premies worden centraal afgehandeld.
- (13) Een ander kenmerk van scheepscascoverzekeringen is dat deze een „lange staart” hebben, dat wil zeggen dat er veel tijd voorbij kan gaan tussen de premiebetaling enerzijds en het indienen en uitbetalen van schadeclaims anderzijds. De meeste claims worden geruime tijd na het verzekeringsjaar waarin de schade optrad, ingediend, meestal in het derde of vierde jaar. Behalve bij grote ongevallen wordt maar zelden voor het tweede jaar een claim ingediend. Om deze reden houdt de verzekeraar bij verlenging van het contract niet alleen rekening met de resultaten in het lopende jaar, maar met een langere termijn, zo mogelijk tot acht jaar. Dit wordt beschouwd als een geschikte periode om een volledig beeld van deze verliezen en de claims te krijgen en om een indicatie te krijgen van het tijdstip waarop verliezen optreden en schadeclaims worden ingediend.
- (14) Volgens verzoeksters „is er voornamelijk sprake van prijsconcurrentie, terwijl ook ervaring met het afwickelen van schadeclaims en de degelijkheid en reputatie van de leidende verzekeraars een belangrijke rol spelen”.
- (15) Andere kenmerken van deze markt zijn het hoge percentage schadeclaims en de rol van de reder, vlag, bemanning en andere factoren bij de beoordeling van het risico. Het belang van deze bijkomende factoren en in het bijzonder dat van de reder betekent dat „in de sector van de scheepscascoverzekeringen een schip kan worden verzekerd tegen een premiebedrag dat tienmaal hoger ligt dan voor een soortgelijke verzekering wordt betaald door een reder met een goede reputatie uit verzeke- ringsoogpunt”.

D. De aangemelde overeenkomsten

i) De „Joint Hull Understandings” (JHU)

- (16) In de JHU waren drie bepalingen opgenomen (clausules 3, 2B en 11) die de vrijheid van de leden van het ILU en de LUA bij het vaststellen van hun tarieven beperkten, in het bijzonder bij verlenging. Na de mededeling van punten van bezwaar besloten de LUA en het ILU op 25 april 1991 deze clausules niet langer toe te passen. Hierna volgt een beschrijving van de betreffende clausules.
- (17) In clausule 3 werd verwezen naar een „tabel” in een bijlage bij de JHU, waarin van het schadepercentage afhankelijke minimumpremieverhogingen werden aanbevolen. De premieverhoging steeg met het hoger worden van het schadepercentage. Voor een schip met een creditsaldo of positief schadepercentage van 17 % bij voorbeeld (dat wil zeggen dat de betaalde premies 17 % hoger waren dan het schadebedrag), bedroeg de verhoging 53 %. Als het saldo negatief werd, bij voorbeeld - 25 %, dan zou de verhoging 90 % bedragen. Voor grotere vloten konden deze percentages binnen bepaalde marges fluctueren en waren de percentages binnen deze marges lager dan die welke op één schip werden toegepast. Voor negatieve schadepercentages van meer dan - 25 % konden de leiders naar eigen goeddunken verhogingen toepassen. Als de voorwaarden voor verlenging gunstiger waren dan de in de tabel vastgelegde minima, „wordt ten sterkste aanbevolen dat de vier leiders overleg plegen voordat een quotering wordt vastgesteld en dat de uitkomst van dit overleg aan het „Joint Hull Committee” wordt medegedeeld”. Deze vrijheid om van de tabel af te wijken werd op 9 februari 1989 ingevoerd. Vóór die datum was het de verzekeraars behoudens toestemming van het JHC niet toegestaan daarvan af te wijken. Voor het geval ondertekenaars eenzijdig verkozen van de tabel af te wijken, was geen andere sanctie voorzien dan, volgens verzoeksters, „zware kritiek ... op de betrokken leidendé verzekeraars; als het geval ernstig genoeg was, kon de voorzitter van het „Joint Hull Committee” of zijn plaatsvervanger met de verzekeraar(s) die naar zijn oordeel tekort geschoten was/waren, een persoonlijk onderhoud hebben”.
- (18) Aangezien de tabel „langer dan een van de huidige verzekeraars zich kan herinneren” heeft bestaan, konden de partijen niet toelichten hoe deze tot stand was gekomen. De partijen hebben wel verklaard dat de tabel de weerslag was van „algemene marktervaring” en dat wijzigingen erop werden aangebracht na een algemene beoordeling van factoren als „wisselkoersschommelingen ... , inflatie en gewijzigde scheepsbouw- en scheepsreparatiekosten”.
- (19) In clausule 2B werd bepaald dat, als de resultaten aanleiding gaven tot een verhoging, het „excedent” (aangeduid als het „eigen risico”) moest worden verhoogd met 50 % „van de percentuele verhoging ... met een minimumverhoging van 10 %”.
- (20) In clausule 11 werd bepaald dat als betaling niet onmiddellijk contant geschiedde maar werd uitgesteld, de korting die gewoonlijk bij onmiddellijke contante betaling wordt verleend, moest worden verminderd van 15 % tot 10 %.
- (21) In clausule 1 (a) van de aangemelde JHU werd bepaald dat „quoten- en excedentcontracten voor casco’s alleen worden afgesloten als de rederij/de directie in het betrokken land is gevestigd en het schip de vlag van dat land voert, tenzij door alle verzekeraars uitdrukkelijk anders wordt overeengekomen”. Dit betekende dat, tenzij uitdrukkelijk anders was overeengekomen, herverzekering werd beperkt tot schepen die zijn geregistreerd in en waarvan de reder en de directie afkomstig zijn uit het land waarin het risico wordt herverzekerd. Op aandringen van de Commissie werd deze clausule gewijzigd; zij bevat nu een aanbeveling dat herverzekeraars om informatie betreffende de nationaliteit van de reders moeten vragen, omdat dit als een voor de risicobeoordeling van belang zijnd concreet feit wordt beschouwd.
- (22) In de overige clausules van de JHU worden richtsnoeren en uniforme criteria gegeven betreffende technische details bij polisverlenging. In wezen worden zorgvuldige marktpraktijken benoemd en methoden verschaft om de verwarring te verminderen over de werkelijke soliditeit van de verzekerde of van de werkingsfeer van de casco- en machineverzekeringpolis. Het staat verzekeraars vrij om deze richtlijnen te negeren en desgewenst andere te gebruiken. Deze richtlijnen betreffen onder meer de volgende onderwerpen:
- a) de methodologie voor de classificatie van schepen;
 - b) de noodzaak om informatie over de reder en over zijn soliditeit op uniforme wijze te kunnen aanbieden (om vergelijkingen te vergemakkelijken en een verkeerde voorstelling van zaken te vermijden);
 - c) de behandeling van wijzigingen van de waarde van schepen en met name de noodzaak om onderscheid te maken tussen waardeverminderingen die louter bedoeld zijn om gelijke tred te houden met inflatie en waardeverminderingen waardoor de potentiële deelschade van het schip toeneemt;
 - d) de taxatie van schepen bij gedeeltelijk of totaal verlies en met name de behoefte om te waarborgen dat de taxaties van schepen bij gedeeltelijk of totaal verlies niet al te ver uiteenlopen;

- e) de centrale administratie van premierrestituties voor de periodes dat de schepen in een haven liggen. Als een schip in een haven ligt is het schaderisico lager dan wanneer het schip volledig operationeel is. Om die reden worden normaliter premierrestituties aan de verzekerde verleend. Over de omvang van de korting en de referentieperiode wordt vrijelijk onderhandeld bij de totstandkoming van elke verzekeringsovereenkomst. De aanvraag voor restitutie wordt ingediend bij een centraal bureau dat wordt beheerd door LUA/ILU, wiens staf deskundig is wat betreft havens en omstandigheden in havens over de hele wereld en dat verifieert dat het schip ook daadwerkelijk voor anker lag gedurende de aangegeven periode. Deze clause verwijst naar restituties voor volledige periodes van 30 dagen, de gebruikelijke referentieperiode. Niettemin kan elke verzekeraar of groep van verzekeraars restituties verlenen voor periodes van minder dan 30 dagen;
- f) de noodzaak om het wettelijk recht van een verzekeraar de „zeevaardigheidsclausule” te betwisten niet te laten vervallen of daaraan afbreuk te doen;
- g) de noodzaak voor hypotheeknemers om afzonderlijke dekking te verkrijgen, aangezien de casco- en machineverzekeringsspolissen hen niet voor ondeskundig optreden van de reder vrijwaren;
- h) de definitie van de risico's die door de casco- en machineverzekeringsspolissen worden gedekt.
- ii) *De „Respect of Lead Agreement” (RLA)*
- (23) In deze overeenkomst werd hoofdzakelijk bepaald dat de leidende verzekeraars die een bepaalde cascoverzekering als eersten ondertekend hadden, de mogelijkheid moesten hebben om bij verlenging van de polis leiders te blijven. De overige ondertekenaars en andere mogelijke leiders mochten niet proberen bij de verlenging te „leiden”. Dit betekende dat de overige verzekeraars de mogelijkheid werd ontnomen een offerte uit te brengen ter zake van, of mede te dingen naar, polisverlengingen en dat reders de keus, en daarmee de mogelijkheid van lagere prijzen, die concurrentie tussen leidende verzekeraars zou kunnen opleveren, werd onhouden.
- (24) Overeenkomstig de eerste clause van de RLA kwamen de leden van de twee verenigingen bovendien overeen om een „slip” slechts te ondertekenen als daar van elke vereniging twee leiders bij waren betrokken die de „slip” hadden ondertekend (behalve in het geval van een verzekeraar die de „slip” niet had ondertekend en leider was vóór het sluiten van deze overeenkomst). Dit betekende dat concurrentie tussen het ILU en de LUA in beginsel was uitgesloten.
- (25) Vrijwel alle leden van het ILU en de LUA traden toe tot de RLA. Als een lid de overeenkomst

schond, kon zijn vereniging (het ILU of de LUA) verklaren dat het betreffende lid niet langer werd geacht partij te zijn bij de overeenkomst. Het gevolg hiervan was dat andere verzekeraars geen volgers mochten zijn bij een door het betrokken lid geleide „slip”. Dit is ten minste eenmaal voorgekomen en hoewel de partijen stellen dat de betrokken verzekeraar „als gevolg daarvan geen zaken heeft verloren”, werd een dergelijke verklaring toch als een „nuttige sanctie” beschouwd.

- (26) Op aandringen van de Commissie zegden de LUA en het ILU op 25 april 1991 deze overeenkomst op. Zij werd vervangen door een nieuwe tekst (de „nieuwe RLA”) waarin het volgende wordt bepaald:
1. als bij verlenging op een risico door een of meer concurrerende groep(en) verzekeraars wordt/worden ingetekend, kan/kunnen de leider(s) van de „slip” overleg plegen. Indien dat gebeurt, stelt/stellen de oorspronkelijke leider(s) zijn/hun statistische gegevens over de vloot ter beschikking;
 2. de aan de oorspronkelijke en de concurrerende „slip” deelnemende verzekeraars mogen ter zake van de voorgestelde voorwaarden voor verlenging geen overleg plegen;
 3. verzekeraars die de oorspronkelijke „slip” hebben ondertekend moeten, ten minste twee maanden vóór de datum van de verlenging van de polis voor het eerste schip, de leider van de „slip” van hun voornemen om de oorspronkelijke „slip” te verlaten en zich bij een mogelijk concurrerende „slip” aan te sluiten, op de hoogte stellen.

Deze aanmeldingsbepaling is niet van toepassing als de concurrerende „slip” tot 100 % gedekt is.

E. Opmerkingen van derden

- (27) Naar aanleiding van de bekendmaking overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 zijn geen opmerkingen van derden bij de Commissie binnengekomen.

II. JURIDISCHE BEOORDELING

ARTIKEL 85, LID 1

A. Besluiten van ondernemersverenigingen

- (28) Het ILU en de LUA zijn ondernemersverenigingen in de zin van artikel 85, lid 1. Zowel de JHU als de RLA zijn besluiten van ondernemersverenigingen in de zin van artikel 85, lid 1.

B. Beïnvloeding van de handel

- (29) Een overeenkomst betreffende zeeverzekering waaronder ook het vervoer valt, kan uit de aard van de zaak de handel tussen Lid-Statens beïnvloeden. Verder wordt de handel beïnvloed doordat de leden van het ILU en de LUA deze dienst verlenen aan reders of via makelaars die in andere Lid-Statens zijn gevestigd. Gezien het aandeel van de leden van de twee verenigingen in de Britse markt (bijna 100 %), is hier voorts zeker sprake van een merkbare invloed.

C. Beperkingen van de mededinging

i) De *Joint Hull Understandings* (JHU)

In de JHU waren drie clausules opgenomen die de mededinging beperkten in de zin van artikel 85, lid 1:

a) Clausule 3 — De tabel

- (30) De tabel kwam overeen met een prijsvaststellingsovereenkomst. Zij diende om te voorkomen dat bij verlengingen tarieven werden vastgesteld onder de in de tabel vermelde minima. De vrijheid van leidende verzekeraars om bij verlenging andere tarieven dan die van de tabel vast te stellen, werd erdoor beperkt. Tot 9 februari 1989 waren de leden van de twee verenigingen verplicht de in de tabel vermelde tarieven in acht te nemen. Indien zij dat niet deden, volgden er weliswaar geen sancties, maar dergelijke verzekeraars werden in het algemeen „bekritiseerd” door de andere aangesloten verzekeraars. Het ontbreken van sancties betekende echter niet dat er geen prijsvaststellingsovereenkomst in de zin van artikel 85, lid 1, was, aangezien een dergelijke overeenkomst door haar aard de mededinging beperkt en uitdrukkelijk is verboden bij artikel 85, lid 1.
- (31) Wat de gevolgen betreft, konden de verzoeksters niet precies zeggen hoeveel maal de tabel niet in acht zou zijn genomen. Zij verklaarden echter wel dat naar hun weten elk jaar bij „een aantal verlengingen” de in de tabel vastgestelde minima niet zouden zijn gerespecteerd. Met andere woorden, bij de meeste verlengingen werden de in de tabel vermelde minima nageleefd. Inbreuken kwamen eerder uitzonderlijk voor.
- (32) Voorts betekent het feit dat van 9 februari 1989 tot 25 april 1991 de partijen vrij waren van de tabel af te wijken niet dat er gedurende deze periode geen inbreuk op artikel 85, lid 1, werd gemaakt. Aanbevolen prijsverhogingen vallen eveneens onder het verbod van artikel 85, lid 1⁽¹⁾. Het feit dat de verplichting bleef bestaan afwijkingen van de tabel

te melden, hield de betrokken verzekeraars waarschijnlijk ook tegen en droeg derhalve vermoedelijk nog bij tot het beperkende karakter van de tabel.

b) Clausule 2B

- (33) Deze clausule beperkte de vrijheid van de verzekeraars de niveaus van de verhogingen van het eigen risico (excedent) zelf vast te stellen en beperkte derhalve de mededinging in de zin van artikel 85, lid 1.

c) Clausule 11

- (34) Het is vaste rechtspraak⁽²⁾ dat een overeenkomst over de hoogte van de te verlenen korting valt onder het verbod van prijsvaststellingsovereenkomsten in artikel 85, lid 1. De clausule impliceerde duidelijk dat er een onderliggende overeenkomst bestond volgens welke een korting van 15 % diende te worden verleend bij onmiddellijke contante betaling. Wanneer de betaling werd uitgesteld, moest de korting worden verlaagd tot 10 %.
- (35) De bovengenoemde clausules werden op 25 april 1991 door het ILU en de LUA geschrapt.
- (36) De overige clausules van de JHU zijn van technische aard en bevatten geen elementen die de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt in merkbare mate verhinderen, beperken of vervalsen.

ii) De „*Respect of Lead Agreement*” (RLA)

- (37) De RLA beperkte de mededinging op de Londense markt door er daadwerkelijk voor te zorgen dat dezelfde leidende verzekeraars die het risico voor de eerste maal verzekerden, dit ook bij verlenging van de polis bleven doen. Deze leiders werden aldus beschermd tegen de mededinging van potentiële concurrerende leiders die wellicht gunstiger voorwaarden of prijzen hadden willen bieden. Deze overeenkomst werd op 25 april 1991 door het ILU en de LUA beëindigd en door een nieuwe overeenkomst vervangen.
- (38) De RLA beperkte ook de mededinging tussen het ILU en de LUA door te bepalen dat er twee leidende verzekeraars uit elke vereniging op iedere „slip” (sluitnota) moesten voorkomen. De makelaars waren daardoor niet vrij hun aandacht te concentreren op één vereniging indien zij zulks wensten of indien dit tot kostenbesparingen en gunstiger prijzen zou hebben geleid.

⁽¹⁾ Beschikking 85/75/EEG van de Commissie, Brandverzekering (PB nr. L 35 van 7. 2. 1985, blz. 20); Zaak 45/85, Verband der Sachversicherer (Jurispr. 1987, blz. 405).

⁽²⁾ Gevoegde zaken 209/78 tot en met 215/78 en 218/78, Van Landewijck (Jurispr. 1980, blz. 3125); gevoegde zaken 240-242/84, 261/84, 262/84, 268/84 en 269/84, Stichting Sigarettenindustrie (Jurispr. 1985, blz. 3831).

- (39) Op grond van de nieuwe RLA kan een concurrerende groep, respectievelijk kunnen concurrerende groepen verzekeraars het opnemen tegen de oorspronkelijke groep (of „slip”). Volgens de nieuwe RLA is de oorspronkelijke groep voorts verplicht haar statistische gegevens over de vloot ter beschikking te stellen om het de concurrerende groep gemakkelijker te maken het risico te beoordelen. De nieuwe RLA verbiedt ook elk overleg over de voorwaarden voor verlenging tussen de oorspronkelijke en de concurrerende groep verzekeraars. Om deze redenen kan worden geconcludeerd dat de nieuwe RLA geen bepalingen bevat die de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt in merkbare mate beperken, verhinderen of vervalsen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Op grond van de haar bekende feiten bestaat er voor de Commissie geen aanleiding om uit hoofde van artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag op te

treden tegen de aangemelde overeenkomsten, zoals gewijzigd, te weten de nieuwe „Joint Hull Understandings” en de nieuwe „Respect of Lead Agreement”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de volgende ondernemersverenigingen :

- Lloyd's Underwriters' Association,
Lloyd's,
1 Lime Street,
UK-London EC3M 7HA ;
- Institute of London Underwriters,
49 Leadenhall Street,
UK-London EC3A 2BE.

Gedaan te Brussel, 4 december 1992.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 december 1992

tot wijziging van Beschikking 91/426/EEG met betrekking tot de termijn voor de toezending van bepaalde bewijsstukken

(93/4/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni
1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het
intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende
dieren en produkten in het vooruitzicht van de
totstandbrenging van de interne markt⁽¹⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Richtlijn 92/65/EEG⁽²⁾, en met name op
artikel 20, lid 2,Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van
26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair
gebied⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 92/438/
EEG⁽⁴⁾, en met name op artikel 37, lid 1,Overwegende dat de Commissie bij Beschikking 91/426/
EEG van 22 juli 1991 de voorschriften heeft vastgesteld
inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor
het opzetten van een computernetwerk tussen veterinaire
autoriteiten (Animo)⁽⁵⁾; dat bij deze beschikking met
name een termijn is vastgesteld voor de toezending van de
bewijsstukken door de autoriteiten van de Lid-Staten;Overwegende dat de termijn voor het overleggen van de
bewijsstukken inzake de datacommunicatieprogramma's
moet worden verlengd; dat evenwel om redenen van
financieel beheer de betrokken termijn uiterlijk op
11 december 1992 moet aflopen;Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

*Artikel 1*Aan artikel 2, lid 2, van Beschikking 91/426/EEG wordt
de volgende zin toegevoegd:„De in artikel 1, lid 1, tweede streepje, bedoelde
bewijsstukken, met inbegrip van die voor het testen
van de datacommunicatieprogramma's, moeten
evenwel uiterlijk op 11 december 1992 worden toege-
zonden.”*Artikel 2*

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 9 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29.⁽²⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 54.⁽³⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19.⁽⁴⁾ PB nr. L 243 van 25. 8. 1992, blz. 27.⁽⁵⁾ PB nr. L 234 van 23. 8. 1991, blz. 27.